Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►B

NÕUKOGU OTSUS,

26. juuni 1990,

kulutuste kohta veterinaaria valdkonnas

(90/424/EMÜ)

(EÜT L 224, 18.8.1990, lk 19)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Nõukogu otsus 91/133/EMÜ, 4. märts 1991	L 66	18	13.3.1991
►M2	Council Regulation (EEC) No 3763/91 of 16 December 1991 (*)	L 356	1	24.12.1991
►M3	Council Decision 92/337/EEC of 16 June 1992 (*)	L 187	45	7.7.1992
►M4	Nõukogu otsus 92/438/EMÜ, 13. juuli 1992	L 243	27	25.8.1992
►M5	Nõukogu direktiiv 92/117/EMÜ, 17. detsember 1992	L 62	38	15.3.1993
►M6	Nõukogu direktiiv 92/119/EMÜ, 17. detsember 1992	L 62	69	15.3.1993
►M7	Komisjoni otsus 93/439/EMÜ, 30. juuni 1993	L 203	34	13.8.1993
►M8	Komisjoni otsus 94/77/EÜ, 7. veebruar 1994	L 36	15	8.2.1994
►M9	Nõukogu otsus 94/370/EÜ, 21. juuni 1994	L 168	31	2.7.1994
►M10	Nõukogu määrus (EÜ) nr 1258/1999, 17. mai 1999	L 160	103	26.6.1999
►M11	Nõukogu otsus 2001/12/EÜ, 19. detsember 2000	L 3	27	6.1.2001
►M12	Nõukogu otsus 2001/572/EÜ, 23. juuli 2001	L 203	16	28.7.2001
►M13	Nõukogu Määrus (EÜ) nr 806/2003, 14. aprill 2003	L 122	1	16.5.2003
►M14	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/99/EÜ, 17. november 2003	L 325	31	12.12.2003
►M15	Nõukogu otsus 2006/53/EÜ, 23. jaanuar 2006	L 29	37	2.2.2006
►M16	Nõukogu otsus 2006/965/EÜ, 19. detsember 2006	L 397	22	30.12.2006
►M17	Nõukogu Määrus (EÜ) nr 1791/2006, 20. november 2006	L 363	1	20.12.2006

Käesolev konsolideeritud versioon sisaldab viiteid Euroopa arveldusühikule ja/või eküüle, mida alates 1. jaanuarist 1999 peaks käsitlema viitena eurole – nõukogu määrus (EMÜ) nr 3308/80 (EÜT L 345, 20.12.1980, lk 1) ja nõukogu määrus (EMÜ) nr 1103/97 (EÜT L 162, 19.6.1997, lk 1).

(*) Käesolevat akti ei ole eesti keeles avaldatud.

▼B

NÕUKOGU OTSUS,

26. juuni 1990,

kulutuste kohta veterinaaria valdkonnas

(90/424/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ([2])

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ([3])

ning arvestades, et:

elusloomad ning loomsed saadused sisalduvad asutamislepingu II lisas olevas loetelus; loomakasvatus ja loomsete saaduste turuleviimine kujutab endast ühte sissetulekuallikat suurele osale põllumajandusega tegelevast elanikkonnast;

kõnealuse sektori ratsionaalset arengut ja tootlikkuse paranemist võib saavutada veterinaarmeetmete algatamisega, mille eesmärk on kaitsta ja parandada inimeste ja loomade tervist ühenduses;

kõnealuse eesmärgi saavutamine nõuab paratamatult ühenduse abi eraldamist meetmeteks, mida on võetud või mida kavatsetakse võtta;

ühendus võtab siseturu järkjärguliseks rajamiseks kavandatud meetmed vastu ajavahemiku jooksul, mis lõpeb 31. detsembril 1992;

selle raames peaks ühendus rahaliselt toetama mis tahes tõsise nakkushaiguspuhangu võimalikult kiiret likvideerimist;

asjakohaste tõrjeabinõudega on vaja ennetada ja vähendada inimeste tervist ohustavate zoonooside ilmnemist;

uus tõrjestrateegia eeldab sisepiirikontrolli lõpetamist ja juhtimissüsteemi ühtlustamist kolmandatest riikidest tulevatele toodetele; tundub asjakohane nimetatud strateegia rakendamise hõlbustamiseks pakkuda ühenduse rahalist toetust uue strateegia algatamiseks ja arendamiseks;

inimeste tervise kaitse, loomade tervise kaitse ja loomakaitse oluliste nõuete ühtlustamine eeldab ühenduse kontakt- ja referentlaborite määramist ning tehniliste ja teaduslike meetmete võtmist; tundub asjakohane näha ette ühenduse rahaline toetus; eriti loomakaitse valdkonnas on soovitatav luua andmebaas, et koguda, säilitada ja levitada vajalikku teavet;

ühenduse meetmetes teatavate loomahaiguste likvideerimiseks on juba ette nähtud rahaline abi ühenduselt; asjakohased sätted sisaldavad vastavaid sätteid, mis on vastu võetud nõukogu 17. mai 1977. aasta direktiiviga 77/391/EMÜ (millega seatakse sisse ühenduse meetmed brutselloosi, tuberkuloosi ja leukoosi likvideerimiseks kariloomadel), ([4]) viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3768/85, ([5]) nõukogu 14. juuni 1982. aasta direktiiviga 82/400/EMÜ, millega on muudetud direktiivi 77/391/EMÜ ja seatud sisse ühenduse lisameetmed brutsel-

([1]) EÜT C 84, 2.4.1990, lk 1.
([2]) EÜT C 149, 18.6.1990.
([3]) EÜT C 168, 10.7.1990, lk 5.
([4]) EÜT L 145, 13.6.1977, lk 14.
([5]) EÜT L 362, 31.12.1985, lk 9.

▼B

loosi, tuberkuloosi ja leukoosi likvideerimiseks kariloomadel, ([1]) viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3768/85, nõukogu 20. veebruari 1989. aasta otsusega 89/145/EMÜ (millega seatakse sisse ühenduse finantsmeede veiste nakkava pleuropneumoonia likvideerimiseks Portugalis), ([2]) nõukogu 11. novembri 1980. aasta otsusega 80/1096/EMÜ (millega seatakse sisse ühenduse finantsmeetmed sigade klassikalise katku likvideerimiseks), ([3]) viimati muudetud otsusega 87/488/EMÜ, ([4]) nõukogu 16. detsembri 1986. aasta otsusega 86/649/EMÜ (millega seatakse sisse ühenduse finantsmeede sigade aafrika katku likvideerimiseks Portugalis), ([5]) viimati muudetud otsusega 89/577/EMÜ, ([6]) nõukogu 16. detsembri 1986. aasta otsusega 86/650/EMÜ (millega seatakse sisse ühenduse finantsmeede sigade aafrika katku likvideerimiseks Hispaanias), ([7]) nõukogu 24. juuli 1989. aasta otsusega 89/455/EMÜ (millega seatakse sisse ühenduse meetmed, et käivitada marutauditõrje pilootprojektid, pidades silmas selle haiguse likvideerimist ja profülaktikat); ([8]) on soovitatav, et ühenduse rahalisi toetusi, mis on mõeldud eespool osutatud haiguste likvideerimiseks, reguleeritaks jätkuvalt sellega seotud otsusega; sellest olenemata, seoses lisameetmega brutselloosi, tuberkuloosi ja leukoosi likvideerimiseks kariloomadel, nagu on ette nähtud otsusega 87/58/EMÜ, ([9]) tundub järjepidevuse huvides olevat põhjendatud näha ette võimalus suurendada ühenduse rahalise toetuse taset 50 protsendini kulutustest, mis on liikmesriikidele tekkinud seoses kariloomade tapmisega;

tuleks sätestada ühenduse rahaline meede teatavate loomahaiguste likvideerimiseks ja seireks; kõik ühenduse finantsmeetmed loomahaiguste likvideerimiseks ja seireks, mis hõlmavad kohustuslikke kulusid ühenduse eelarvest, tuleks koondada ühtse juhtimise alla;

on asjakohane teha komisjonile ülesandeks võtta vajalikud rakendusmeetmed,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Käesolevas otsuses sätestatakse kord, mis reguleerib ühenduse rahalist toetust järgmise suhtes:

— veterinaariaalased erimeetmed,

— inspekteerimisabinõud veterinaaria valdkonnas,

▼M16

— loomahaiguste ja zoonooside likvideerimise, tõrje ja seire programmid.

▼B

Käesolev otsus ei mõjuta teatavate liikmesriikide õigust saada rohkem kui 50 protsendilist ühenduse rahalist toetust, mis on ette nähtud nõukogu 24. juuni 1988. aasta määrusega (EMÜ) nr 2052/88 (struktuurifondide ülesannete ja tõhususe kohta ning nende tegevuse kooskõlastamise kohta teiste struktuurifondide ning Euroopa Investeerimispanga ja muude olemasolevate rahastamisvahendite tegevusega). ([10])

([1]) EÜT L 173, 19.6.1982, lk 18.
([2]) EÜT L 53, 25.2.1989, lk 55.
([3]) EÜT L 325, 1.12.1980, lk 5.
([4]) EÜT L 280, 3.10.1987, lk 26.
([5]) EÜT L 382, 31.12.1986, lk 5.
([6]) EÜT L 322, 7.11.1989, lk 21.
([7]) EÜT L 382, 31.12.1986, lk 9.
([8]) EÜT L 223, 2.8.1989, lk 19.
([9]) EÜT L 24, 27.1.1987, lk 51.
([10]) EÜT L 185, 15.7.1988, lk 9.

▼B

I JAOTIS

VETERINAARIAALASED ERIMEETMED

Artikkel 2

Veterinaariaalased erimeetmed hõlmavad:

— erakorralisi meetmeid,

— suu- ja sõrataudi vastast võitlust,

— loomakaitsemeetmeid,

— toetust siseriiklikele kavadele teatavate haiguste likvideerimiseks,

— tehnilisi ja teaduslikke meetmeid.

1 . peatükk

Erakorralised meetmed

Artikkel 3

1. Käesoleva artikli sätteid kohaldatakse järgmistest haigustest ühe ilmnemise korral liikmesriigi territooriumil:

— veiste katk,

— lammaste ja kitsede katk,

— sigade vesikulaarhaigus,

— lammaste katarraalne palavik,

— Tescheni haigus,

▼M15

_____

▼B

— lammaste rõuged või kitsede rõuged,

— rifti oru palavik,

— nodulaarne dermatiit,

— hobuste aafrika katk,

— vesikulaarne stomatiit,

— viiruslik hobuste venetsueela entsefalomüeliit,

▼M6

— hirvede hemorraagia,

▼M7

— sigade klassikaline katk,

▼M9

— sigade aafrika katk,

— veiste nakkav pleuropneumoonia.

▼B

2. Asjaomane liikmesriik saab ühenduselt rahalist toetust haiguse likvideerimiseks, tingimusel et viivitamata rakendatavad meetmed hõlmavad vähemalt põllumajandusettevõtte isoleerimist alates kahtluse hetkest ja pärast haiguse ametlikku kinnitamist:

▼M15

— haigusele vastuvõtlikesse liikidesse kuuluvate haigestunud või nakatunud või haigus- või nakkuskahtlusega loomade tapmist ja hävitamist,

▼B

— saastunud sööda ja saastunud seadmete hävitamist, kui saastunud seadmeid ei saa desinfitseerida vastavalt kolmandale taandele,

— põllumajandusettevõtte ja põllumajandusettevõttes asuvate seadmete puhastamist, desinsekteerimist ja desinfitseerimist,

— ohustatud tsoonide kehtestamist,

— nakkuse levimise ohu vältimiseks sobivate meetmete kehtestamist,

— pärast tapmist ja enne põllumajandusettevõtte kariloomadega taasasustamist järgitava ooteaja kehtestamist,

— kiiret ja piisavat hüvitust karjakasvatajatele.

▼M6

2a. Samuti kvalifitseerub asjaomane liikmesriik ühenduse rahalise abi saamiseks, kui kaks või rohkem liikmesriiki teevad ühe lõikes 1 loetletud haiguse puhkemise korral tihedat koostööd epideemia tõrjeks, eriti viies läbi epidemioloogilist uuringut ja haigusjärelevalve meetmeid. Ilma et see piiraks asjaomaste turgude ühise korralduse alusel sätestatud meetmete kohaldamist, otsustatakse ühenduse rahaline abi artiklis 41 sätestatud korras.

▼B

3. Asjaomane liikmesriik teatab viivitamata komisjonile ja teistele liikmesriikidele meetmetest, mida on rakendatud kooskõlas teatavakstegemist ja likvideerimist käsitlevate ühenduse õigusaktidega, ning nende tulemustest. Olukorraga tutvutakse võimalikult kiiresti otsusega 68/361/EMÜ ([1]) asutatud alalises veterinaarkomitees, edaspidi "komitee". Ilma et see piiraks asjaomase ühise turukorralduse kontekstis sätestatud meetmete kohaldamist, otsustatakse ühenduse konkreetne rahaline toetus artiklis 41 sätestatud korras.

▼M15

4. Kui ühenduses valitsevat olukorda silmas pidades osutub vajalikuks jätkata lõikes 2 ja artiklis 3a sätestatud meetmete kohaldamist, võib artiklis 41 sätestatud korras vastu võtta uue otsuse, mis käsitleb ühenduse rahalist toetust, mis võib ületada lõike 5 esimeses taandes sätestatud 50 % määra. Nimetatud otsuse vastuvõtmisel võib ette näha mis tahes meetmeid, mida asjaomane liikmesriik peab võtma, et tagada tegevuse edukus, ja eriti muid meetmeid, mida ei ole nimetatud lõikes 2.

▼B

5. Ilma et see piiraks turutoetusmeetmete võtmist ühise turukorralduse osana, peab ühenduse rahaline toetus, jagatuna vajaduse korral mitmeks osaks, moodustama:

— 50 % kulutustest, mis liikmesriik on kandnud seoses hüvituse maksmisega omanikele loomade tapmise, hävitamise ja vajaduse korral nende loomade saaduste hävitamise ning põllumajandusettevõtete ja seadmete puhastamise, desinsekteerimise ja desinfitseerimise tõttu ning lõike 2 teises taandes osutatud saastunud sööda ja seadmete hävitamisega seoses,

— 100 % vaktsiini tarnekulutustest ja 50 % vaktsineerimisel tekkinud kulutustest, kui vaktsineerimine on otsustatud kooskõlas lõikega 4.

▼M15

Artikkel 3a

1. Käesolevat artiklit ning artikli 3 lõikeid 3 ja 4 kohaldatakse linnugripi esinemise korral liikmesriigi territooriumil.

2. Asjaomane liikmesriik saab ühenduselt rahalist toetust linnugripi tõrjeks, kui nõukogu 20. detsembri 2005. aasta direktiivis 2005/94/EÜ linnugripi tõrjet käsitlevate ühenduse meetmete kohta ([2]) sätestatud

([1]) EÜT L 255, 18.10.1968, lk 23.
([2]) ELT L 10, 14.1.2006, lk 16.

▼M15

minimaalseid tõrjemeetmeid on täielikult ja tõhusalt rakendatud kooskõlas ühenduse asjakohaste õigusaktidega ning haigusele vastuvõtlikesse liikidesse kuuluvate haigestunud või nakatunud või haigus- või nakkuskahtlusega loomade surmamise korral on karjaomanikud saanud kiiresti ja piisavat hüvitist.

3. Jagatuna vajaduse korral mitmeks osaks peab ühenduse rahaline toetus moodustama:

▼M16

— 50 % liikmesriikide kuludest, mis on tehtud karjaomanike kulude hüvitamiseks kodulindude või muude vangistuses peetavate lindude surmamise ning munade hävitamise korral,

▼M15

— 50 % liikmesriikide kuludest, mis on tehtud seoses loomade hävitamise, loomsete saaduste hävitamise, majandite ja seadmete puhastamise ja desinfitseerimise, saastunud sööda hävitamise ja saastunud seadmete hävitamisega (juhul, kui seadmeid ei ole võimalik desinfitseerida),

— 100 % vaktsiini tarnekuludest ja 50 % vaktsineerimisega seotud kuludest, kui erakorraline vaktsineerimine otsustatakse läbi viia vastavalt direktiivi 2006/94/EÜ artiklile 54.

▼B

Artikkel 4

▼M9

1. Artikli 3 sätteid kohaldatakse, kui tulenevalt artikli 3 lõikes 1 osutatud haigustest on tegu liidu jaoks tõsiste terviseohtude kontrolliga, seda ka siis, kui territooriumi suhtes, kus haigus esineb, kohaldatakse artiklile 24 vastavat tõrjeprogrammi.

▼B

2. Artiklit 3 kohaldatakse Newcastle'i haiguse esinemise korral liikmesriigi territooriumil.

Kui komisjon ei võta vastu otsust artiklis 41 sätestatud korras, mis annab teatavatel tingimustel ning piiratud ajaks ja piiratud alal õiguse kasutada vaktsineerimist, ei anta ühenduse rahalist toetust vaktsiini tarnimiseks või vaktsineerimiseks.

▼M5

3. Artikli 3 sätteid, välja arvatud lõike 2 neljas taane ja lõike 5 teine taane, kohaldatakse direktiivis 92/117/EMÜ loetletud zoonoosi ilmnemise korral, kui see ohustab otseselt inimeste tervist. Kõnealune tingimus on täidetud, kui võetakse vastu artikli 3 lõikes 3 sätestatud otsus.

▼B

Artikkel 5

1. Artiklis 41 sätestatud korras lisab komisjon liikmesriigi taotlusel artikli 3 lõike 1 loetelusse eksootilise haiguse, mille teatavakstegemine on kohustuslik ja mis võib tõenäoliselt ohustada ühendust.

2. Artiklis 41 sätestatud korras võib artikli 3 lõike 1 loetelu täiendada kooskõlas olukorra muutumist arvestades, et see hõlmaks haigusi, millest tuleb teatada kooskõlas direktiiviga 82/894/EMÜ, ja kaladele kanduvaid haigusi, või seda muuta või lühendada, et võtta arvesse edusamme, mis on tehtud ühenduse tasandil otsustatud meetmetega teatavate haiguste, eriti sigade klassikalise katku tõrjeks.

3. Artikli 3 lõiget 2 võib artiklis 41 sätestatud korras täiendada või muuta, eelkõige selleks, et võtta arvesse artikli 3 lõike 1 loetelusse lisatud uusi haigusi või saadud kogemusi või ühenduse vastuvõetud haiguste tõrjet käsitlevaid sätteid.

▼B

Artikkel 6

▼M16

1. Kui liikmesriiki ohustab otseselt ühe artikli 3 lõikes 1, artikli 3a lõikes 1, artikli 4 lõigetes 1 ja 2, artikli 11 lõikes 1 või lisas osutatud haiguse esinemine või areng kolmanda riigi või liikmesriigi territooriumil, teatab liikmesriik komisjonile ja teistele liikmesriikidele meetmetest, mida ta kavatseb enda kaitseks vastu võtta.

▼B

2. Olukorraga tutvutakse võimalikult kiiresti artiklis 41 osutatud komitees. Kõnealuses artiklis sätestatud korras võib vastu võtta olukorrale vastavaid meetmeid, sealhulgas eriti vaktsineerimise puhvertsooni kehtestamine, ning anda ühenduse rahalist toetust meetmetele, mida peetakse tegevuse edukuseks eriti vajalikuks.

3. Lõikes 2 osutatud otsusega sätestatakse toetuse saamise tingimustele vastavad kulutused ja ühenduse rahalise toetuse tase.

Artikkel 7

1. Ühendus võib liikmesriigi taotlusel otsustada, et liikmesriigid peaksid sisse seadma biopreparaatide varud, mis on mõeldud käesoleva otsuse artikli 3 lõikes 1, ►M15 artikli 3a lõikes 1, ◄ artikli 4 lõikes 1 (vaktsiinid, standarditud viiruse serotüübid, diagnostilised seerumid) ja artikli 11 lõikes 1 osutatud haiguste tõrjeks, ilma et see piiraks direktiivi 85/511/EMÜ artikli 14 lõikes 2 sätestatud otsuse kohaldamist.

2. Lõikes 1 osutatud meede ja selle rakenduseeskirjad, eriti need, mis käsitlevad selliste varude valikut, tootmist, ladustamist, transporti ja kasutamist, ning ühenduse rahalise toetuse tase otsustatakse artiklis 41 sätestatud korras.

Artikkel 8

1. Kui ühe artikli 3 lõikes 1, ►M15 artikli 3a lõikes 1, ◄ artikli 4 lõikes 1, artikli 5 lõikes 1 või artikli 11 lõikes 1 osutatud haiguse esinemine või areng kolmandas riigis võib kujutada ohtu ühendusele, võib ühendus toetada nimetatud haiguse tõrje meetmeid, tarnides selleks vaktsiini või finantseerides vaktsiini hankimist.

2. Lõikes 1 osutatud meede, selle rakenduseeskirjad, selle suhtes kehtivad tingimused ja ühenduse rahalise toetuse tase otsustatakse artiklis 41 sätestatud korras.

Artikkel 9

1. Komisjon teostab koostöös pädevate riigiasutustega kohapealset kontrolli, tagamaks veterinaaria seisukohast, et võetud meetmeid on rakendatud.

2. Liikmesriigid astuvad kõik vajalikud sammud kõnealuse kontrolli hõlbustamiseks, ning eriti tagavad ekspertidele juurdepääsu kogu teabele ja kõikidele dokumentidele, mis on vajalikud hindamaks meetmete elluviimist.

3. Artiklis 41 sätestatud korras võetakse vastu käesoleva artikli kohaldamise üldeeskirjad, eriti need, mis käsitlevad lõikes 1 osutatud kontrollimise sagedust ja meetodeid, veterinaarekspertide määramist ja korda, mida eksperdid peavad järgima oma aruannet koostades.

▼B

Artikkel 10

Käesolevas peatükis osutatud meetmete elluviimiseks vajalikud eraldised otsustatakse igal aastal eelarvemenetluse käigus.

▼M9

Artikkel 10a

Ühenduse rahalist toetust ei anta, kui meetme kogusumma on vähem kui 10 000 eküüd.

▼B

2. peatükk

Suu- ja sõrataudi vastane võitlus

Artikkel 11

1. Käesoleva artikli sätteid kohaldatakse suu- ja sõrataudi esinemise korral liikmesriigi territooriumil.

2. Asjaomane liikmesriik saab ühenduselt rahalist toetust suu- ja sõrataudi likvideerimiseks, tingimusel et artikli 3 lõikes 2 sätestatud meetmeid ja nõukogu 18. novembri 1985. aasta direktiivi 85/511/EMÜ (millega kehtestatakse ühenduse meetmed suu- ja sõrataudi tõrjeks), ([1]) muudetud direktiiviga 90/423/EMÜ, ([2]) asjakohaseid sätteid kohaldatakse viivitamata.

3. Kohaldatakse artikli 3 lõiget 3.

4. Ilma et see piiraks turu toetamiseks turu ühiskorralduse kontekstis võetavaid meetmeid, võrdub käesoleva otsuse alusel eraldatav rahaline toetus 60 protsendiga kulutustest, mis on liikmesriigile tekkinud seoses:

a) omanikele järgmise hüvitamisega:

   i) loomade tapmine ja hävitamine;

   ii) piima hävitamine;

   iii) põllumajandusettevõtete puhastamine ja desinfitseerimine;

   iv) saastunud sööda ja saastunud seadmete hävitamine, kui saastunud seadmeid ei ole võimalik desinfitseerida;

   v) kooskõlas direktiivi 85/511/EMÜ artikli 13 lõike 3 eelviimase lõiguga kahju, mis on erakorralise vaktsineerimise taaskehtestamise tulemusel talunikele tekkinud karja ja karjamaal nuumatud loomade turustamise suhtes kehtestatud piirangute tõttu;

b) vajaduse korral loomakorjuste transport töötlemisettevõtetesse;

c) mis tahes muud meetmed, mis on hädavajalikud haiguspuhangu likvideerimiseks.

Komisjon määrab artiklis 41 sätestatud korras teiste punktis c osutatud meetmete laadi, mis vastavad ühenduse sama rahalise toetuse saamise tingimustele, ning juhud, mille korral kohaldatakse punkti a alapunkti v.

5. Olukord vaadatakse artiklis 42 osutatud komitees esmakordselt läbi hiljemalt 45 päeva pärast suu- ja sõrataudi esimese puhangu ametlikku kinnitamist ja edaspidi vastavalt sündmuste käigule. Kõnealune läbivaatamine hõlmab nii veterinaariaalast olukorda kui ka hinnangut juba kantud või tehtud kulutuste kohta. Läbivaatamise järel võib artiklis 42 sätestatud korras vastu võtta uue otsuse ühenduse rahalise toetuse kohta, mis võib olla suurem kui lõikes 4 sätestatud 60 %. Kõnealuses

([1]) EÜT L 315, 26.11.1985, lk 11.
([2]) EÜT L 224, 18.8.1990, lk 13.

▼B

otsuses sätestatakse toetuse saamise tingimustele vastavad kulutused ja ühenduse rahalise toetuse tase. Lisaks võib selle otsuse vastuvõtmisel sätestada mis tahes meetmeid, mida asjaomane liikmesriik peab võtma, et tagada tegevuse edukus, ja eriti meetmeid, mida ei ole mainitud lõikes 2.

6. Erandina lõikest 4 on ühenduse konkreetne rahaline toetus nimetatud lõikes osutatud meetmetele kuni ►M9 1. jaanuar 1998 ◄ siiski 70 %.

Artikkel 12

Ühenduse rahalist toetust võib anda igale meetmele, mille ühendus on otsustanud võtta suu- ja sõrataudi vastases võitluses väljaspool ühendust, eriti artiklite 6 ja 8 kohaselt võetud meetmetele.

Artikkel 13

Artiklis 12 osutatud meetmed ja meetmete rakenduseeskirjad, nende kohta kehtivad tingimused ning ühenduse rahalise toetuse tase otsustatakse artiklis 42 sätestatud korras.

Artikkel 14

Ühenduse suu- ja sõrataudi vastaste vaktsiinide reservi loomiseks võib anda ühenduse abi vastavalt direktiivi 85/511/EMÜ artikli 14 lõikele 2.

Ühenduse osaluse tase ja tingimused, mis sellise osaluse suhtes võivad kehtida, määratakse kindlaks artiklis 42 sätestatud korras.

Artikkel 15

Artiklites 12, 13 ja 14 piiritletud meetmete elluviimiseks vajalikud eraldised otsustatakse igal aastal eelarvemenetluse käigus.

Kui tõsise suu- ja sõrataudi puhangu tõttu oleks käesoleva peatüki sätete alusel vaja teha kulutusi, mis ületavad kooskõlas esimese punktiga kindlaksmääratud eraldisi, võtab komisjon oma volituste piires vajalikud meetmed või esitab eelarvepädevale institutsioonile vajalikud ettepanekud, et tagada artikliga 11 seotud rahaliste kohustuste täitmine.

▼M10

_____

▼B

3. peatükk

▼M16

Loomatervise, loomade heaolu ja toiduohutuse alane teabepoliitika

Artikkel 16

Ühendus annab rahalist toetust loomatervise, loomade heaolu ja loomse päritoluga toodete toiduohutuse valdkonnas teabepoliitika sisseseadmiseks, mis hõlmab:

a) teabevahendite sisseseadmist ja arendamist, sealhulgas sobivat andmebaasi:

   i) loomatervist, loomade heaolu ja loomse päritoluga toodete toiduohutust käsitlevate ühenduse õigusaktidega seotud kogu teabe kogumiseks ja säilitamiseks;

▼M16

ii) alapunktis i osutatud teabe levitamiseks pädevatele asutustele, tootjatele ja tarbijatele, võttes vajadusel arvesse liideseid siseriiklike andmebaasidega;

b) loomade heaolu käsitlevate õigusaktide ettevalmistamiseks ja väljatöötamiseks vajalike uuringute teostamist.

▼B

Artikkel 17

Artiklis 16 osutatud meetmed, nende rakenduseeskirjad ja ühenduse rahalise toetuse tase otsustatakse artiklis 41 sätestatud korras.

Artikkel 18

Käesolevas peatükis piiritletud meetmete elluviimiseks vajalikud eraldised otsustatakse igal aastal eelarvemenetluse käigus.

4. peatükk

Tehnilised ja teaduslikud meetmed

▼M16

Artikkel 19

Ühendus võib võtta või aidata liikmesriikidel või rahvusvahelistel organisatsioonidel võtta tehnilisi ja teaduslikke meetmeid, mis on vajalikud ühenduse veterinaariaalaste õigusaktide täiendamiseks ja veterinaariaalase hariduse või koolituse arendamiseks..

▼B

Artikkel 20

Artiklis 19 osutatud meetmed, nende rakenduseeskirjad ja ühenduse rahalise toetuse tase otsustatakse artiklis 41 sätestatud korras.

Artikkel 21

Käesolevas peatükis sätestatud meetmete elluviimiseks vajalikud eraldised otsustatakse igal aastal eelarvemenetluse käigus.

II JAOTIS

▼M16

Loomahaiguste ja zoonooside likvideerimise, tõrje ja seire programmid

▼B

Artikkel 22

1. Ilma et see piiraks artikli 25 lõike 1 sätete kohaldamist, määratakse ühenduse rahaline osalus veiste brutselloosi, tuberkuloosi ja leukoosi likvideerimisel kindlaks:

— direktiiviga 77/391/EMÜ,

— direktiiviga 82/400/EMÜ,

— otsusega 87/58/EMÜ.

2. Ühenduse rahaline toetus veiste nakkava pleuropneumoonia likvideerimiseks määratakse kindlaks otsusega 89/145/EMÜ.

▼B

Artikkel 23

1. Ühenduse rahaline toetus sigade klassikalise katku likvideerimiseks määratakse kindlaks otsusega 80/1096/EMÜ.

2. Ühenduse rahaline toetus sigade aafrika katku likvideerimiseks määratakse kindlaks:

— otsusega 86/649/EMÜ,

— otsusega 86/650/EMÜ,

— nõukogu 25. aprilli 1990. aasta otsusega 90/217/EMÜ (ühenduse rahalise abi kohta sigade aafrika katku likvideerimiseks Sardiinias). ([1])

3. Ühenduse rahaline toetus lammaste brutselloosi likvideerimiseks määratakse kindlaks nõukogu 21. mai 1990. aasta otsusega 90/242/EMÜ (millega seatakse sisse ühenduse finantsmeede brutselloosi likvideerimiseks lammastel ja kitsedel). ([2])

4. Ühenduse rahaline toetus nakkusliku vereloomenekroosi likvideerimiseks määratakse kindlaks enne 31. detsembrit 1990 nõukogu otsusega, millega seatakse sisse ühenduse finantsmeede lõhelaste nakkusliku vereloomenekroosi likvideerimiseks ühenduses.

▼M16

Artikkel 24

1. Lisas loetletud loomahaiguste ja zoonooside riiklike likvideerimise, tõrje ja seire programmide (“programmid”) rahastamisel liikmesriikide kantud kulude hüvitamiseks kehtestatakse ühenduse finantsmeede.

Lisas esitatud loetelu võib muuta artiklis 41 osutatud korras, eelkõige uute loomahaiguste osas, mis kujutavad riski loomatervisele ja kaudselt inimeste tervisele, või uusi epidemioloogilisi ja teaduslikke tõendeid arvesse võttes.

2. Hiljemalt iga aasta 30. aprilliks esitavad liikmesriigid komisjonile ühe- või mitmeaastased programmid, mis algavad järgmisel aastal ja millele nad soovivad saada ühenduse rahalist toetust.

Pärast 30. aprilli esitatud programmidele järgmisel aastal toetust ei anta.

Liikmesriikide esitatud programmid sisaldavad vähemalt järgmist:

a) haiguse epidemioloogilise olukorra kirjeldus enne programmi alguskuupäeva;

b) selle geograafilise ja halduspiirkonna kirjeldus ja piiritlemine, kus programmi kohaldatakse;

c) programmi tõenäoline kestus, kohaldatavad meetmed ja programmi lõppkuupäevaks oodatav tulemus;

d) programmi hinnanguline maksumus ja eeldatava kasu analüüs.

Üksikasjalikud kriteeriumid, sealhulgas rohkem kui ühte liikmesriiki hõlmavad kriteeriumid, võetakse vastu artiklis 41 sätestatud korras.

Liikmesriikide esitatud mitmeaastastes programmides esitatakse käesolevas lõikes osutatud kriteeriumide kohaselt nõutav teave eraldi iga programmi aasta kohta.

3. Komisjon võib liikmesriigil paluda kas esitada mitmeaastase programmi või vajadusel pikendada esitatud üheaastase programmi kestust, kui mitmeaastane programmitöö on vajalik selleks, et tagada konkreetse haiguse tõhusam ja tulemuslikum likvideerimine, tõrje ja

([1]) EÜT L 116, 8.5.1990, lk 24.
([2]) EÜT L 140, 1.6.1990, lk 123.

▼M16

seire, eelkõige juhtudel, kui see on vajalik loomatervisele ja kaudselt inimeste tervisele tuleneva potentsiaalse ohu tõttu.

Komisjon võib koostöös asjaomaste liikmesriikidega koordineerida rohkem kui ühte liikmesriiki hõlmavaid piirkondlikke programme.

4. Komisjon kaalub liikmesriikide esitatud programme nii veterinaarsest kui ka rahalisest küljest.

Liikmesriigid edastavad komisjonile asjakohase lisateabe, mida viimane nõuab programmi hindamiseks.

Kogu programme käsitleva teabe kogumise periood lõpeb iga aasta 15. septembril.

5. Hiljemalt iga aasta 30. novembriks kiidetakse artiklis 42 sätestatud korras heaks:

a) programmid, mida on vajadusel muudetud, et võtta arvesse lõikega 4 ettenähtud hinnangut;

b) ühenduse rahalise toetuse tase;

c) ühenduse rahalise toetuse ülempiir;

d) kõik tingimused, millest ühenduse rahaline toetus võib sõltuda.

Programmid kiidetakse heaks kuni kuueks aastaks.

6. Muudatused programmides tuleb heaks kiita artiklis 42 osutatud korras.

7. Iga heakskiidetud programmi kohta esitavad liikmesriigid komisjonile järgmised aruanded:

a) tehnilised vahearuanded ja finantsvahearuanded;

b) hiljemalt iga aasta 30. aprilliks iga-aastane tehniline aruanne, mis sisaldab hinnangut saavutatud tulemuste kohta ning eelneva aasta kulude üksikasjalikku arvestust.

8. Maksetaotlused konkreetse programmi raames eelmisel aastal liikmesriikide kantud kulutuste kohta esitatakse komisjonile hiljemalt 30. aprilliks.

Maksetaotluste esitamise hilinemise korral vähendatakse kõnealuse aasta ühenduse rahalist toetust 25 % võrra 1. juunil, 50 % võrra 1. augustil, 75 % võrra 1. septembril ja 100 % võrra 1. oktoobril.

Hiljemalt igal aasta 30. oktoobriks otsustab komisjon ühenduse makse suuruse, arvestades lõike 7 kohaselt liikmesriigi esitatud tehnilisi ja finantsaruandeid.

9. Komisjoni eksperdid võivad koostöös pädeva asutusega teostada kohapealset kontrolli, kui see on vajalik käesoleva otsuse ühetaolise kohaldamise tagamiseks kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 (ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks) ([1]) artikliga 45.

Kontrolli teostamisel võib komisjoni eksperte abistada ekspertide grupp, kes on moodustatud artiklis 41 osutatud korras.

10. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu artiklis 41 sätestatud korras.

11. Liikmesriigid võivad vastavalt määruse (EÜ) nr 1198/2006 ([2]) artiklile 17 koostatud rakenduskavade raames eraldada vahendeid lisas osutatud akvakultuurloomadel esinevate taudide likvideerimiseks.

([1]) ELT L 165, 30.4.2004, lk 1.
([2]) Nõukogu 27. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1198/2006 Euroopa Kalandusfondi kohta (ELT L 223, 15.8.2006, lk 1).

▼M16

Vahendid eraldatakse käesolevas artiklis sätestatud korras järgmiste kohandustega:

a) toetuse määr vastab määruses (EÜ) nr 1198/2006 sätestatud määrale;

b) ei kohaldata käesoleva artikli lõiget 8.

Likvideerimine toimub kooskõlas nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta direktiivi 2006/88/EÜ (vesiviljelusloomade ja vesiviljelustoodete loomatervishoiunõuete ning teatavate veeloomadel esinevate taudide ennetamise ja tõrje kohta) ([1]) artikli 38 lõikega 1 või vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 44 koostatud, heakskiidetud ja rakendatud likvideerimisprogrammi alusel.

▼M17

13. 2007. aasta jooksul Bulgaaria ja Rumeenia rakendatavate programmide puhul ei kohaldata lõikes 3 märgitud kuupäeva 1. juuni, lõikes 4 märgitud kuupäevi 15. juuli ja 1 september ning lõikes 5 märgitud kuupäeva 15. oktoober.

▼B

Artikkel 25

1. Olenemata artiklitest 22, 23 ja 24, määrab komisjon kõnealustes artiklites osutatud haigustega seotud programmide korral ühenduse rahalise osaluse tasemeks artiklis 41 sätestatud korras 50 % kulutustest, mis on liikmesriigile tekkinud seoses hüvituse maksmisega omanikele asjaomase haiguse tõttu tapetud kariloomade eest.

2. Liikmesriigi taotlusel vaatab komisjon alalises veterinaarkomitees uuesti läbi olukorra haiguste suhtes, mida reguleerivad artiklid 22, 23 ja 24. Kõnealune läbivaatamine hõlmab nii veterinaariaalast olukorda kui ka hinnangut juba kantud või kantavate kulutuste kohta. Pärast kõnealust läbivaatamist võetakse artiklis 42 sätestatud korras vastu uus otsus ühenduse rahalise toetuse kohta, mis võib ületada 50 % kulutustest, mis on liikmesriikidele tekkinud seoses hüvituse maksmisega omanikele asjaomase haiguse tõttu tapetud loomade eest.

Kõnealuse otsuse vastuvõtmisel võib ette näha mis tahes meetmeid, mida asjaomane liikmesriik peab võtma tegevuse edukuse tagamiseks.

▼M9

3. 1994. aastal heakskiidetud programmide rahastamisel ei või ühenduse rahaline toetus olla vähem kui 50 %.

4. Komisjoni ettepanekul vaatab nõukogu kvalifitseeritud häälteenamusega käesoleva artikli läbi hiljemalt 31. detsembril 1995, võttes arvesse saadud kogemusi ja siseturu väljakujundamise eesmärki.

▼M16

Artikkel 26

Ühenduse eelarvelisi kulukohustusi programmide kaasrahastamiseks täidetakse kord aastas. Mitmeaastaste programmide kulukohustused võetakse vastu vastavalt nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust) ([2]) artikli 76 lõikele 3. Mitmeaastaste programmide esimene kulukohustus täidetakse pärast programmi heakskiitmist. Kõik järgmised kohustused täidab komisjon artikli 24 lõikes 5 osutatud toetuse andmise otsuse alusel.

([1]) ELT L 328, 24.11.2006, lk 14.
([2]) EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

▼B

III JAOTIS

VETERINAARINSPEKTSIOON

Artikkel 27

Ühendus toetab veterinaarinspektsiooni tõhususe parandamist:

— andes rahalist abi kontakt- ja referentlaborite jaoks,

— andes rahalist toetust zoonoosi ennetamise eesmärgil tehtavaks kontrolliks,

— andes rahalist toetust seoses siseturu väljakujundamisega uue kontrollistrateegia rakendamiseks.

1. peatükk

Kontakt- ja referentlaborid

Artikkel 28

1. Iga ühenduse veterinaariaalaste õigusaktidega kooskõlas määratud ja neis õigusaktides sätestatud kohustusi ja nõudeid täitev kontakt- või referentlabor võib saada ühenduse abi.

2. Korraldused lõikes 1 sätestatud abi andmiseks, abi suhtes kehtivad tingimused ning abi summa määratakse kindlaks artiklis 41 sätestatud korras.

3. Käesolevas peatükis sätestatud meetmete elluviimiseks vajalikud eraldised otsustatakse igal aastal eelarvemenetluse käigus.

2. peatükk

Kontroll zoonoosi ennetamiseks

▼M16 _____

▼M9 _____

▼M16 _____

▼B

3. peatükk

Uus tõrjestrateegia

Artikkel 34

1. Iga liikmesriik koostab veterinaarsektoris töötavate ametnike vahetusprogrammi.

2. Komisjon kooskõlastab vahetusprogrammid liikmesriikidega alalises veterinaarkomitees.

3. Asjaomased liikmesriigid võtavad kõik kooskõlastatud vahetusprogrammide rakendamiseks vajalikud meetmed.

4. Igal aastal kontrollitakse komitees liikmesriikide aruannete põhjal vahetusprogrammide rakendamist.

5. Liikmesriigid võtavad saadud kogemusi arvesse vahetusprogrammide täiustamiseks ja laiendamiseks.

▼B

6. Ühenduse rahalist abi võib anda vahetusprogrammide sujuva toimimise tagamiseks, eriti artikli 36 lõikes 1 osutatud edasiste koolituskursuste kaudu. Ühenduse rahalise toetuse tase ja selle suhtes kehtivad tingimused määratakse kindlaks artiklis 41 sätestatud korras.

7. Käesoleva artikli kohaldamisel kohaldatakse artikleid 20 ja 21.

Artikkel 35

Artikli 34 lõikeid 6 ja 7 kohaldatakse programmide suhtes, mis seatakse sisse nõukogu 11. detsembri 1989. aasta direktiivi 89/662/EMÜ (veterinaarkontrolli kohta ühendusesiseses kaubanduses, pidades silmas siseturu väljakujundamist) ([1]) artiklis 19 sätestatud otsuse alusel, pidades silmas veterinaarinspektsiooni korraldamist välispiiridel kolmandatest riikidest imporditud toodete suhtes.

Artikkel 36

1. Komisjon võib kas otse või pädevate riigiasutuste kaudu liikmesriikides korraldada töötajatele täiendõpet või kokkusaamisi, seda eriti artiklis 35 osutatud kontrolli eest vastutavatele töötajatele.

▼M9

Pädevate ametiasutuste taotlusel ja komisjoni nõusolekul võivad kõnealuses täiendõppes või kokkusaamistel vabade kohtade olemasolul osaleda selliste kolmandate riikide personal, kes on sõlminud ühendusega koostöölepingud veterinaarinspektsiooni valdkonnas, ja veterinaaria teaduskonna lõpetanud, laiendamaks oma väljaõpet ühenduse eeskirjade valdkonnas.

▼B

2. Komisjon kehtestab artiklis 41 sätestatud korras korraldused lõikes 1 sätestatud meetmete korraldamiseks ja ühenduse rahalise toetuse taseme.

Artikkel 37

1. Ühendus võib anda rahalist abi süsteemide sisseseadmiseks loomade identifitseerimise ja haigustest teatamise tarvis õigusaktide alusel, mis käsitlevad veterinaarkontrolli ühendusesiseses elusloomakaubanduses, pidades silmas siseturu väljakujundamist.

2. Komisjon kehtestab pärast komiteega konsulteerimist korraldused lõikes 1 sätestatud meetme korraldamiseks ja ühenduse rahalise toetuse taseme.

▼M4

Artikkel 37a

▼M16

1. Ühenduse rahalist toetust võib anda järgmiste veterinaarprotseduuride arvutistamiseks:

a) elusloomade ja loomse päritoluga toodete ühendusesisene kaubandus ja import;

b) ühtsete elektrooniliste veterinaariaalaste süsteemide veebimajutus, haldamine ja hooldus, sealhulgas vajadusel liidesed riiklike andmebaasidega.

▼M4

2. Organisatsioonilised korraldused rahastamiseks lõike 1 alusel ning ühenduse toetuse tase määratakse kindlaks artiklis 41 sätestatud korras.

([1]) EÜT L 395, 30.12.1989, lk 13.

▼B

Artikkel 38

1. Kui liikmesriigil peaks struktuurilisest või geograafilisest seisukohast tekkima uue tõrjestrateegia rakendamisel personalihõivega või infrastruktuuriga seotud probleeme, mille on põhjustanud elusloomade ja loomsete saaduste siseturu väljakujundamine, võib liikmesriik üleminekuaja jooksul saada ühenduse rahalist abi, mida järk-järgult vähendatakse.

2. Asjaomane liikmesriik esitab komisjonile siseriikliku programmi, millega on kaasas kogu asjakohane finantsteave, mis on kavandatud liikmesriigi juhtimissüsteemi täiustamiseks.

▼M9

3. Käesoleva artikli kohaldamisel kohaldatakse artikli 24 lõikeid 3-11.

▼B

Artikkel 39

Käesolevas peatükis sätestatud meetmete elluviimiseks vajalikud eraldised otsustatakse igal aastal eelarvemenetluse käigus.

IV JAOTIS

LÕPPSÄTTED

▼M10

_____

▼M11

Artikkel 40a

Käesoleva otsuse tingimuste kohaselt rahastavaid kulutusi haldab vahetult komisjon vastavalt 21. detsembri 1977. aasta finantsmääruse ([1]) artikli 98 teisele lõigule.

▼M13

Artikkel 41

1. Komisjoni abistab määruse (EÜ) nr 178/2002 ([2]) artikli 58 kohaselt moodustatud alaline toiduahela ja loomatervishoiu komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale artiklile, kohaldatakse artikleid 5 ja 71999/468/EÜ ([3]) otsuse.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

3. Komitee võtab vastu oma töökorra.

Artikkel 42

1. Komisjoni abistab alaline toiduahela ja loomatervishoiu komitee.

2. Kui viidatakse käesolevale artiklile, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse 15 päeva.

_____

([1]) EÜT L 356, 31.12.1977, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ, Euratom) nr 1150/2000 (EÜT L 130, 31.5.2000, lk 1).

([2]) EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1.

([3]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.

▼B

Artikkel 43

1. Käesolevaga tunnistatakse nõukogu 21. detsembri 1976. aasta otsus 77/97/EMÜ (teatavate erakorraliste meetmete finantseerimise kohta ühenduse poolt loomatervishoiu valdkonnas), [1] viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 3768/85, alates käesoleva otsuse avaldamise kuupäevast kehtetuks.

Komisjon määrab artiklis 41 sätestatud korras kindlaks korraldused hobuste aafrika katku vastu vaktsineerimise meetmete kulutuste katmiseks alates 1. septembrist 1989.

2. Otsuse 77/97/EMÜ alusel vastu võetud otsused jäävad siiski jõusse.

▼M16

Artikkel 43a

Komisjon esitab iga nelja aasta tagant Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande loomatervise olukorra ja programmide rakendamise kulutõhususe kohta eri liikmesriikides, sealhulgas kehtestatud kriteeriumide üksikasjad.

▼B

Artikkel 44

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

[1] EÜT L 26, 31.1.1977, lk 78.

▼**M16**

LISA

Loomahaigused ja zoonoosid

— Veiste tuberkuloos

— Veiste brutselloos

— Lammaste ja kitsede brutselloos (*B. melitensis*)

— Lammaste katarraalne palavik endeemilistel või kõrge riskiga aladel

— Sigade Aafrika katk

— Sigade vesikulaarhaigus

— Sigade klassikaline katk

— Kalade vereloomeorganite infektsioosne nekroos

— Lõhilaste infektsioosne aneemia

— Siberi katk

— Veiste kontagioosne pleuropneumoonia

— Linnugripp

— Marutaud

— Ehhinokokoos

— Transmissiivne spongioosne entsefalopaatia (TSE)

— Kampülobakterioos

— Listerioos

— Salmonelloos (zoonootiline salmonelloos)

— Trihhinelloos

— Verotoksiline *E. coli*

— Karpkala kevad-vireemia (SVC)

— Viiruslik hemorraagiline septitseemia (VHS)

— Karpkalade herpesviirus (KHV)

— *Bonamia ostreae* nakkus

— *Marteilia refringens*'i nakkus

— Vähkide ihtüoftirioos.